

opusdei.org

„Nad vajavad kedagi, kes oleks valmis nende kõrval istuma“

Jennifer, Francine ja Princess räägivad oma kogemusest Filipiinide riiklikus pimedate koolis Pasay linnas. Nad läksid koos 40-liikmelise naisterühmaga Linangi keskusest ja Punlaani koolist (Manila, Filipiinid).

31.10.2023

Kohtumisel peredega juulis
Filipiinidel Pasay Citys MOA areenil
tuletas Opus Dei prelaat Msgr
Fernando Ocariz neile meelde püha
Josemaría nõuannet inimestele, kes
püüavad kasvada suuremeelsuses:
„Et olla õnnelik, pole vaja mugavat
elu, vaid armunud südant“ (*Vagu*, nr
795).

Jennifer (näha ülal) oli temalt just
küsinud, kuidas hoolitseda
abivajajate eest. Ta rääkis prelaadile
oma hiljutisest visiidist Filipiinide
riiklikku pimedate kooli (PNSB)
Pasay linnas koos 40 Linangi keskuse
ja Punlaani kooli sõbra, õpetaja,
töötaja ja noorte kontaktisikuga.
Linang on Opus Dei keskus Quezon
Citys ja Punlaani kool on San Juani
tehnika kutseasutus, mis on
inspireeritud püha Josemaría
õpetusest.

PNSB on riiklikult rahastatav
haridusasutus kooliealistele

nägemispuudega noortele. Õpilased elavad koolilinnaku õpilaskodudes.

Jennifer ja tema kaasvabatahtlikud tõid kooli õpilaskodus viibivatele õpilastele põhilise vajamineva: hambaharjad, hambapasta, šampooni, seebi ja riisikotid. Aga nad avastasid, et lapsed on nende seltskonna eest rohkem tänulikud kui kingituste eest.

Üks õpilane ütles, et nad hindavad külaskäiku kõrgelt, kuna suhtlevad harva inimestega väljaspool kooli. Hea tunne oli, kui keegi nende vastu isiklikult huvi tundis, kuulates nende elulugusid ja küsides nende hobide, oskuste ja tulevikuplaanide kohta.

„Nende silmis oli näha põnevust jutustades oma lugusid, kuidas nad noores eas oma elus ettetulevate olukordadega silmitsi seisavad, nendega kokku puutuvad ja nendest üle saavad,“ meenutas Francine, üks vabatahtlikest. „Nad vajavad kedagi,

kes paneks neid end erilisena tundma, ilma et nad tunneksid, et nad on erinevad.“

Õpilastele meeldis kuulata, kuidas vabatahtlikud kirjeldasid välismaailma ilmet ja tunnet. „Nad vajavad kedagi, kes oleks valmis istuma nende kõrval ja veetma aega, kuulates nende lugusid ja rääkides neile inimestest, kes on puudest hoolimata elus edukad olnud,“ ütles Francine.

Princess Geraldine, veel üks vabatahtlik, meenutab vestlust ühe õpilasega. Princess küsis temalt: „Mis on su unistus?“ ja tüdruk vastas: „Ma tahan saada õpetajaks. Isegi kui ma olen pime, tahan ma öelda neile, kes iganes mu õpilasteks saavad, et pimedus või mõni muu puue ei ole takistuseks unistuste saavutamisel. Inimene peab lihtsalt usaldama oma võimeid.“

„Ma olin liigutatud,“ ütles Princess.
„Nendel nägemispuudega õpilastel
on nii suur võime oma tulevikku ette
kujutada ja tahe seda ellu viia!“

Vabatahtlikud kogesid omal nahal
tõde, mida Opus Dei prelaat MOA
Arenal Jenniferile ütles: teiste
armastamine ja teenimine toob
rõõmu.

.....

PNSB direktor Corazon Salvador
ütles, et koolile tuleks kasuks rohkem
tarvikuid, seadmeid ja vahendeid,
sealhulgas punktkirjaprinter, paber
ja toit õpilastele. PNSB kontaktteabe
ja lisateabe saamiseks külastage
nende veebisaiti.

dev.opusdei.org/et-ee/article/nad-
vajavad-kedagi-kes-oleks-valmis-nende-
korval-istuma/ (05.08.2025)